

Borås Brandstation

Detta låg på Västerbrogatan i kvarter Eko där nu posthuset ligger. Här av brandkåren verksam mellan åren 1898 -1940. Borås första brandbil kom till Borås år 1920. Tyvärr så revs detta hus i februari 1944 och hela kvarter Eko försvann för att uppföra ett nytt posthus som stod klart år 1944.

Men varför, varför river man ett sådant här vackert hus, tänk om det hade fått stå kvar man kunde ha gjort skyltfönster av dessa stora vackra portarna. Nej vi river det i stället och bygger nytt det verkar vara Borås filosofi. Byggnaden passar så fint in i stadsbilden med Viskan singlandes förbi med snygga stensatta åkanter Detta hade varit perfekt som en saluhall eller varför inte en galleria. Notera tornet ungefär mitt i bild det så kallade slangtornet och där på baksidan vid slangtornet hade brandmännen sina övningar. Sedan låg brandmännens bostäder till höger precis utanför bilden men det huset står fortfarande kvar.

Vet inte när bilden är fotograferad med skulle kunna tänka mig någon gång på 1930-talet. Det ser ut som en vacker dag i Borås då passar de på att lufta brandbilarna. Notera alla dessa vackra detaljer på byggnaden det är inget sådant man ser på dagens byggnader, detta är vad jag kallar för byggnadskonst. Önskar att jag fanns med på den tiden skulle vilja ha sett hur det såg ut inne i byggnaden skulle tro att den var lika vacker inuti och på utsidan. Jag vet inte byggnadsåret är det någon som vet så maila mig gärna det eller om ni har bilder ifrån interiören.

Tyvärr har ju Borås varit väldigt illa ute med stadsbränder. Kommer du ihåg vilka år det var och hur det gick till? Här kommer årtalen med lite text till vad som hände:

År 1681 var året för den första stora branden som ägde rum på lucianatten den 12 december. Branden började på kvällen i vice borgmästaren Anders Larsons hus vid Stora torget. Den kastade sig snart över till borgmästarens och landshövdingen Henrik von Vickers hus, en man som vid den här tiden bodde i staden och blev vittne till eldens framfart över staden. I sin rapport till kung Karl XI

skrev han att det uppstod en fruktansvärd blåst som förde lågorna över staden, vilken nästan helt lades i aska. Befolkningen fick ta sitt logi i omkringliggande gårdar utanför staden och de som inte fick plats där byggde kojor som skydd mot vinterns väderlek

År 1727 var det dags för den andra stadsbranden på kvällen söndagen den 14 juli 1727 hade man i rådman Lars Larssons Strömbergs gård kokat fisk till kvällsvard i brygghuset. Senare på kvällen upptäckte en skomakargesäll Bohman, att eld slog ut genom väggen mot tvärgatan. Gårdsdrängen skickades genast till kyrkan för att slå larm och varsko tornväktarna. Gatuväktaren hade på sin rond upptäckt branden. Men sedan de två tornväktarna hade blåst i luren kl 22 hade de somnat, båda två. Klockringningen kom därför igång sent, stark storm rådde och branden fick ett hastigt förlopp. Större delen av staden inklusive kyrka och rådhus ödelades, nu för andra gången.

År 1822 kom den tredje stadsbranden, natten mellan 19 till 20 december 1822 uppkom brand i gördelmakare Werfins hus mellan kyrkan och torget. Under bakning hade torkugnen överhettats. Trästickor som man lagt till torkning flammade upp, en bjälke fattade eld och huset var på kort tid övertänt. Snart stod även granngårdarna i ljusan låga. När brandredskap och hjälp kom på plats var läget hopplöst. Stadens brunnar tömdes snart, det var hård blåst och bistert kallt. Isen låg aln-tjock på Viskan Viska. Vattenhämtarna hade ett tungt arbete att transportera vatten fram till stadens fem handkraftsprutor. Sprutor och redskap var undermåliga och i dåligt skick. I den kalla natten tog kvinnorna av sig strumpor och strumpeband för att täta de värsta läckorna i sprutorna och i de ofta hårda och otäta läderslangarna. Från kvart i två på natten till kl. 8 nästa kväll hade kyrka, rådhus och de flesta husen i staden blivit lågornas rov. Två personer omkom.

År 1827 utbröt den fjärde branden i ordning, den ägde rum bara fem år senare, den 14 juli 1827, på dagen 100 år efter branden 1727. Ungefär 30 byggnader stod kvar. En av dem var den så kallade Brännerigården, vilken ännu står där den stod längs Västerlånggatan. Efter denna brand breddades en del gator så att elden inte skulle ha lika lätt att sprida sig från kvarter till kvarter.

Dessa fyra årtal bör man inte glömma som Boråsare men vi har varit förskonade efter senaste stadsbranden förutom stadshotellsbranden.